

Piątek 15.05.2020 r.

Temat dnia: Dzień Niebieski - Święto Polskiej Niezapominajki

I. Zajęcia poranne

- „Znam kolory” – utrwalanie śpiewu piosenki z repertuaru zespołu dziecięcego Śpiewające Brzdące. Link do piosenki: youtube.com/watch?v=owzja2wW8Nk

- „Niezapominajki” – słuchanie wiersza M. Konopnickiej.

Niezapominajki to są kwiatki z bajki.

Rosną nad potoczkiem,

Patrzę żabim oczkiem.

Gdy się płynie łódką,

Śmieją się cichutko

I szepcą mi skromnie:

„Nie zapomnij o mnie”

Po wysłuchaniu prezentujemy dzieciom ilustracje niezapominajki, bądź w miarę możliwości naturalną sadzonkę tej rośliny. Dzieci opisują jej wygląd, określają swoje wrażenia estetyczne.

- Bajeczka do obejrzenia: „Fifi Niezapominajka” – Taniec Stokrotek”

Link do wideo: youtube.com/watch?v=3ZGJdOsak2Q

II. Zajęcia przedpołudniowe

- „Święto Niezapominajki” – rozmowa z dziećmi nt. różnorodności odcieni niebieskiego koloru. Wskazywanie ich w najbliższym otoczeniu i przyrodzie, kierowane przez pytania dorosłego.

Wyjaśnianie obchodów Święta Polskiej Niezapominajki, jako święta przyrody, promowania jej walorów, przypominanie o jej ochronie i zachowaniu różnorodności biologicznej w Polsce. Święto ma również na celu zachowanie od zapomnienia ważnych chwil w życiu, osób, miejsc i sytuacji.

- „Kraina niezapominajek” – praca plastyczna (instrukcja w mailu do rodziców)

III. Zajęcia popołudniowe

- „Chmurka” – zabawa logorytmiczna z akcentami. Dzieci recytują rymowaną w równym tempie (rytm ósemkowy), akcentując co drugą sylabę przez tupnięcie nogą, klaskanie, uderzenie dłonią w podłogę. Następnie akcentują te sylaby przez modulację głosu: cicho – głośno, cicho –

głośno. Na koniec całą rymowankę mówią różnymi głosami: cicho (jak sekret), głośno (gniewnie), smutno i ze zdziwieniem:

Zachmurzona mała chmurka

nie chce niebieskiego piórka.

• „Na błękitnym niebie” – zabawa ruchowa z elementami opowieści ruchowej.

Prowadzący pyta, jaki kolor z chusty najbardziej przypomina dzieciom kolor nieba.

Następnie zwija chustę i rozkłada na dywanie duże płótno w kolorze niebieskim.

Pozwala dzieciom wylosować z koszyczka jeden przedmiot (opaska ze słoneczkiem, tęczą lub chmurkami). Dzieciom, które wylosowały opaskę z tęczą, wręcza wstążki.

Następnie zaprasza dzieci do zabawy w teatr. Każde dziecko wcieli się w swoją rolę.

Najpierw powinno zaprezentować się słoneczko, które rozsyła promyczki jak całusy.

Następnie prezentują się chmurki, które palcami naśladują spadające krople deszczu. Na koniec występują kolejno poszczególne kolory tęczy, które machają barwnymi wstążkami. Kiedy dzieci wiedzą już, jaką rolę odegrają w tej zabawie, siadają na brzegu płótna i uważnie słuchają bajki czytanej przez dorosłego, żeby pojawić się na scenie w odpowiednim momencie. Prowadzący czyta bajkę w taki sposób, żeby dzieci miały czas na wykonanie wszystkich czynności.

Pewnego pięknego dnia, na pogodnym niebie pojawiło się piękne, złote słońce. Słońce spacerowało po błękitnym dywanie nieba, rozsyłając do wszystkich swoje promyki, jakby to były uśmiechy i całusy. Jednak powoli nad horyzontem zaczęły pojawiać się chmury. Najpierw nieśmiało zbliżały się do słońca, aż w końcu otoczyły je ciasnym kółkiem. Biedne słońce schowało się zupełnie za chmurami. Nagle zaczął padać drobny deszcz. Nie minęło jednak kilka chwil, kiedy wiatr rozwiął chmury. Ciasne kółko z chmur rozdzieliło się, a chmury zaczęły spacerować po niebie. Każda z nich znalazła w końcu inne miejsce i chociaż dalej kroił z nich deszcz, to i tak można było znów zobaczyć uśmiechnięte słońce. Nagle na niebie zaczęły pojawiać się dziwne wstążki. Najpierw pojawiła się czerwona, obok niej stanęła pomarańczowa, a zaraz za nią żółta wstążka. Za żółtą weszła zielona, a za zieloną błękitna pod rękę z granatową. Na końcu dumnie wkroczyła fioletowa. Wstążki były tak piękne, że chmury i słońce podeszły bliżej, żeby lepiej im się przyjrzeć.

– Kim jesteście? – zapytały.

– Jesteśmy tęczą – odpowiedziały wstążki. – Możemy tu być dzięki wam, chmury, i dzięki tobie, słońce. I za to wam pięknie dziękujemy!